

Warszawa, dnia 17 lutego 2020 r.

Poz. 7

**ZARZĄDZENIE NR 4
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI**

z dnia 10 lutego 2020 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ceremoniału policyjnego

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 122 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2012 r. w sprawie ceremoniału policyjnego (Dz. Urz. KGP poz. 27 oraz z 2017 r. poz. 16) w załączniku do zarządzenia wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale I:

a) w części „1. Wstęp”:

- w pkt 11 po ostatnim zdaniu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Informacje o umundurowaniu umieszcza się w <Uwagach> pod szczegółowym scenariuszem uroczystości.”,

- w pkt 15 w zdaniu trzecim po wyrazach „karabiny SKS” dodaje się wyrazy „lub karabinki MSBS-R”,

b) w części „3. Przebieg uroczystego apelu”:

- w pkt 6 w zdaniu szóstym, w nawiasie skreśla się wyraz „funkcja” i dodaje się wyrazy „stanowisko - w przypadku przełożonego zatrudnionego na stanowisku pracowniczym”,

- w pkt 8:

- zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Poczet flagowy podnosi flagę na maszt.”,

- po zdaniu czwartym dodaje się zdania w brzmieniu:

„W czasie podnoszenia flagi podczas centralnych, wojewódzkich/stołecznych obchodów Święta Policji orkiestra wykonuje, a kompania reprezentacyjna/honorowa i pododdziały towarzyszące odśpiewują, hymn Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku udziału orkiestry i kompanii reprezentacyjnej/honorowej podczas obchodów Święta Policji w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie oraz w szkołach policyjnych – hymn może być odśpiewany. Podczas innych uroczystości organizowanych w formie apelu, na polecenie organizatora uroczystości hymn

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 125, 1091, 1556, 1608, 1635, 1726 i 2020.

Rzeczypospolitej Polskiej może być także odśpiewany. Hymn Rzeczypospolitej Polskiej podczas uroczystości może być również odtwarzany. Dowódca pocztu flagowego i asystujący salutują.”,

- w pkt 10 skreśla się zdanie drugie,

- w pkt 12 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu: „Wystąpienia może poprzedzać sygnał *Sluchajcie Wszyscy*.”,

c) w części „4. Przebieg uroczystej zbiórki”:

- w pkt 3 w zdaniu drugim po wyrazach „może być” dodaje się wyrazy „odśpiewany lub”;

2) w rozdziale II:

a) w części „4. Wręczanie sztandaru”:

- w pkt 2 w zdaniu drugim kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „w trakcie którego może odbyć się ceremonia poświęcenia sztandaru (jeśli nie jest zaplanowana na placu).”,

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Lektor zaprasza przedstawiciela fundatora do zajęcia miejsca przy stoliku ze sztandarem. Następnie fundatorzy i goście zapraszani są do wbicia gwoździ honorowych, zgodnie z wykazem. Wbijający gwoździe honorowe każdorazowo zapraszani są przez lektora słowami: „Zapraszam do wbicia gwoźdź honorowego i wpisu w księdze pamiątkowej (imię i nazwisko, funkcja)”. Poświęcenie sztandaru może nastąpić po wbiciu wszystkich gwoździ honorowych. Lektor prosi duchownego o poświęcenie sztandaru. Następuje odmówienie modlitwy i poświęcenie sztandaru.”,

- w pkt 11 w zdaniu szóstym wyraz „Wręczam” zastępuje się wyrazem „Przekazuję”,

b) w części „5. Pożegnanie sztandaru”:

- pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Na komendę „Do pożegnania sztandaru” poczet wykonuje zwrot, a na komendę „MARSZ” maszeruje na lewe skrzydło, przechodzi przed frontem pododdziałów, wykonując salutowanie sztandarem, a następnie wstępuje na wyznaczone miejsce do szyku.

11. Poczet zajmuje miejsce w szyku. Następnie dowódca uroczystości wydaje komendy: „Pododdziały – BACZNOŚĆ! (Na ramię – BRONŃ! Do nogi – BRONŃ!) Pododdziały – SPOCZNIJ!”

- uchyla się pkt 12-14,

- dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a. Dalsza część uroczystości przebiega zgodnie ze scenariuszem uroczystego apelu.”,

c) w części „11. Uroczystości pogrzebowe z udziałem policyjnej asysty honorowej”:

- w pkt 20 w drugim zdaniu wyraz „szafą” zastępuje się wyrazem „szarfą”,

- w pkt 39 w ppkt 1 po wyrazach „karabiny SKS” dodaje się wyrazy „lub karabinki MSBS-R”,

d) w części „15. Ślub policjanta”:

- w pkt 5 w zdaniu pierwszym po wyrazach „z karabinkami SKS” po przecinku dodaje się wyraz „MSBS-R”;

3) w rozdziale III:

a) w części „1. Apel pamięci”:

- w pkt 12 w ppkt 1 po wyrazach „karabiny SKS” dodaje się wyrazy „lub karabinki MSBS-R”;

4) w rozdziale V:

a) w części „1. Chwyty sztandarem”:

- w pkt 1 w zdaniu trzecim po wyrazach „karabin SKS” dodaje się wyrazy „lub karabinek MSBS-R”,

- w pkt 2 w zdaniu ostatnim po wyrazach „karabinem SKS” dodaje się wyrazy „lub karabinkiem MSBS-R”,

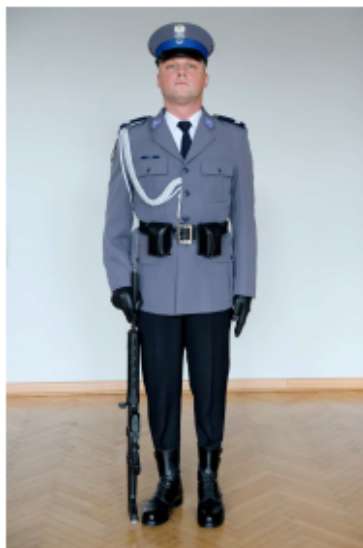
b) dodaje się część 2a w brzmieniu:

„2a. CHWYTY KARABINKIEM MSBS-R”

„1. Policjant przyjmuje postawę zasadniczą na komendę „BACZNOŚĆ” (fot.1-3). Prawą ręką (ruchem nadgarstka) unosi karabinek lekko nad ziemią, z jednoczesnym odstawieniem lewej stopy piętą na zewnątrz, po czym energicznie stawia karabinek na podłoże z jednoczesnym dostawieniem pięty lewej stopy do prawej. Po wykonaniu czynności z fot. 2, policjant przyjmuje postawę zasadniczą.”

fot. 1

fot. 2

fot. 3

„2. Będąc w postawie zasadniczej (fot. 4-6), policjant przyjmuje postawę swobodną na komendę „SPOCZNIJ” (fot. 7-10). Lewą stopę unosi na wysokość górnej krawędzi butów, równoległe do podłoża, jednocześnie prawą ręką unosi karabinek lekko do góry, po czym wysuwa energicznie lewą nogę w lewo skos na połowę długości stopy z jednoczesnym postawieniem karabinka na podłożu. Następnie wyprostowaną lewą nogę energicznie dostawia do prawej. Po wykonaniu tych czynności, położenie karabinka i rąk jest identyczne, jak w postawie zasadniczej.”

fot. 4

fot. 5

fot. 6

fot. 7

fot. 8

fot. 9

fot. 10

„3. Komendy „SPOCZNIJ” nie wydaje się, gdy policjant trzyma karabinek w położeniu „PREZENTUJ” i „NA RAMIĘ”.”

„4. Chwyty „NA RAMIĘ” z położenia „DO NOGI” (fot. 11), policjant wykonuje na komendę: „NA RAMIĘ – BRON” (fot. 11-16). Prawą ręką, trzymając za tuleję zespołu lufy (fot. 5-6), energicznie wyrzuca karabinek przed siebie, chwytając go oburącz w położeniu pionowym językiem spustowym skierowanym w lewo (fot. 12). Rączka suwadła powinna być na wysokości górnej lewej krawędzi kieszeni munduru. Lewą ręką chwytając karabinek tuż nad prawą (rączka suwadła między dłońmi, fot. 13). Łokcie są zbliżone do siebie. Prawą ręką trzyma trzon zamka pod rączką suwadła tak, żeby kciuk był wyprostowany wzdłuż palców i obejmował suwadło. Po czym odrywa lewą rękę i energicznie uderza w kolbę z jednoczesnym obrotem karabinka językiem spustowym do siebie (zgina przedramię w nadgarstku i podnosi tak wysoko, żeby wsunąć go ręką pod lewe ramię). Lewą ręką chwytając kolbę w ten sposób, aby tył trzewika kolby znajdował się w dłoni między kciukiem a palcem wskazującym. Końce palców przylegają do kolby, a opuszki palców dotykają pokrywy ładownicy. Łokieć lewego ramienia dociśnięty jest do tułowia. W tym samym czasie prawa ręka jest zgięta w nadgarstku, a dłoń obejmuje karabinek za płaszcz komory zamkowej pod rączką suwadła (fot. 14). Łokieć uniesiony jest na wysokość barku i razem z przedramieniem tworzy linię równoległą do podłoża (fot. 15). Następnie policjant prawą dłonią puszcza broń i przemieszcza ją pod podbródkiem z jednoczesnym obrotem wewnętrzną stroną do podłoża, po czym uderza dłonią o udo i pozostawia ją jak w postawie zasadniczej.”

fot. 11

fot. 12

fot. 13

fot. 14

fot. 15

fot. 16

„5. Chwył „PREZENTUJ” z położenia „NA RAMIĘ” (fot. 17), policjant wykonuje na komendę: „PREZENTUJ BRONŃ” (fot. 17-22). Obracając lewą rękę o 90 stopni przenosi karabinek w położeniu pionowym pomiędzy ładownice na odległość wyprostowanej ręki, jednocześnie prawą ręką chwyta karabinek za szyjkę kolby kciukiem zwróconym do tułowia (fot. 18-19), następnie prawą ręką obraca karabinek językiem spustowym w przód, jednocześnie obniżając go tak, aby płask wylotowy znalazł się na wysokości brwi (fot. 20). Lewą ręką chwyta karabinek za łożo reprezentacyjne, tak by kciuk był wyprostowany wzdłuż łoża. Pozostałe palce są zwarte, a dolna krawędź dłoni spoczywa na gnieździe magazynka. Kciuk prawej ręki, trzymającej korpus kolby, znajduje się pod korpusem zespołu przyrządów mechanicznych, a pozostałe palce zwarte i wyprostowane tuż pod rękojeścią (fot. 21). Dłoń pod kątem 45 stopni. Łokieć prawej ręki lekko wyekspozowany do przodu, przedramię z dłonią tworzy linię prostą. Łokieć lewej ręki znajduje się przy ciele.”

fot. 17

fot. 18

fot. 19

fot. 20

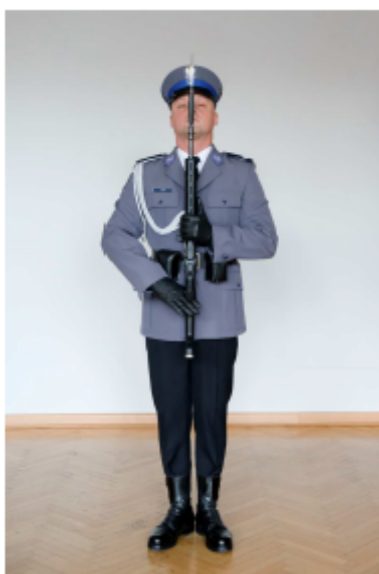

fot. 21

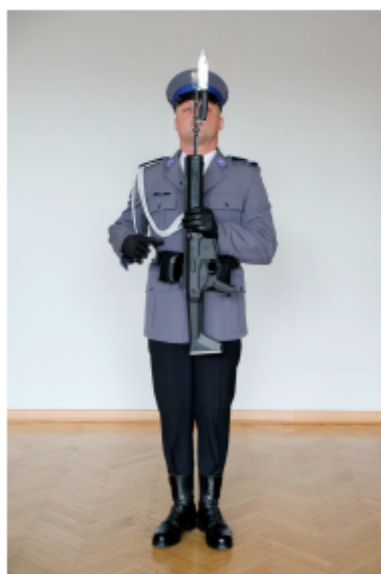

fot. 22

„6. Chwyt „NA RAMIĘ” z położenia „PREZENTUJ” (fot. 23) policjant wykonuje na komendę „NA RAMIĘ – BRONŃ” (fot. 23-28). Lewą ręką skręca karabinek językiem spustowym w lewo o 90 stopni, prawą ręką puszcza szyjkę kolby i cofa ją na wysokość tylnej krawędzi prawej ładownicy (fot. 24-25). Prawą dłonią, uderzając w płaszczyznę komory zamkowej, chwytając karabinek i przenosi go na wysokości górnej krawędzi kieszeni munduru. Po czym odrywa lewą rękę i energicznie uderza w kolbę karabinka z jednoczesnym obrotem językiem spustowym do siebie (zgina przedramię w nadgarstku i podnosi tak wysoko, żeby wsunąć go rękojeścią pod lewe ramię). Lewą ręką chwytając kolbę w ten sposób, aby tył trzewika kolby znajdował się w dłoni między kciukiem a palcem wskazującym. Końce palców przylegają do kolby, a opuszki palców dotykają pokrywy ładownicy. Łokieć lewego ramienia dociśnięty jest do tułowia. W tym samym czasie prawa ręka jest zgięta w nadgarstku, a dłoń obejmuje karabinek za płaszczyznę komory zamkowej pod rączką suwadła (fot. 26). Łokieć uniesiony jest na wysokość barku i razem z przedramieniem tworzy linię równoległą do podłoża (fot. 27). Następnie policjant prawą dłonią puszcza broń i przemieszcza ją pod podbródkiem z jednoczesnym obrotem wewnętrzną stroną do podłoża, po czym uderza dłonią o udo i pozostawia ją jak w postawie zasadniczej.”

fot. 23

fot. 24

fot. 25

fot. 26

fot. 27

fot. 28

„7. Chwyć „DO NOGI” z położenia „NA RAMIĘ” (fot. 29) policjant wykonuje na komendę „DO NOGI – BROŃ” (fot. 29-34), obracając w pionie lewą ręką kolbę karabinka w prawo o 90 stopni, tak aby rękojeść po opuszczeniu broni do wysokości wyprostowanej ręki, znalazła się na przedramieniu lewej ręki (fot. 31). Prawa ręka chwyta karabinek na wysokości barku w ten sposób, że kciuk, palec wskazujący i środkowy znajdują się na zespole lufy broni a palec serdeczny i mały na łożu reprezentacyjnym (fot. 32). Po czym przenosi karabinek przy tułowiu, obracając go na zewnątrz, tak by środek kolby przy całkowitym wyprostowaniu ramienia znajdował się nad małym palcem u prawej nogi na wysokości górnej krawędzi butów (fot. 33). Lewą rękę opuszcza szybko do położenia, tak jak w postawie zasadniczej. Następnie prawą ręką przystawia karabinek kolbą do prawej stopy w położeniu identycznym, jak w postawie zasadniczej.”

fot. 29

fot. 30

fot. 31

fot. 32

fot. 33

fot. 34

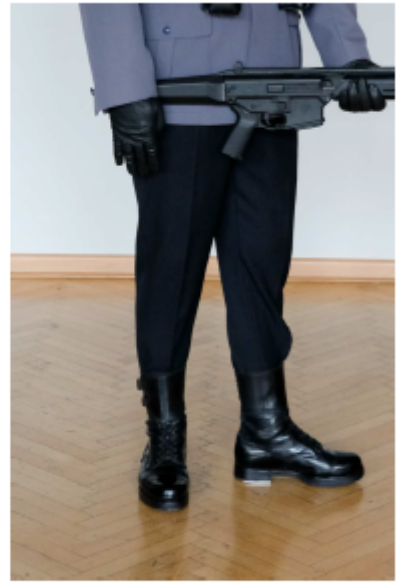
„8. Komendę „SALWA HONOROWA” wykonuje się z postawy zasadniczej (fot. 35). Na komendę: „SALWA HONOROWA – KOMPANIA SPOCZNIJ” policjant wykonuje takie same chwytty jak przy komendzie „SPOCZNIJ”. Następnie padają komendy: „DO SALWY HONOROWEJ – TRZEMA (policjant wykonuje takie same czynności jak przy komendzie „BACZNOŚĆ”) – ŁADUJ”, policjant prawą ręką (ruchem nadgarstka) wyrzuca karabinek w przód równolegle do podłoża, lewą ręką przytrzymuje karabinek za łożo reprezentacyjne tak aby kciuk był wyprostowany wzdłuż łoża. Pozostałe palce złączone, dolna krawędź dłoni (palec mały) spoczywa w odległości około 5 cm od gniazda magazynka. Prawą ręką kładzie na korpusie kolby i dociska nią karabinek do prawego uda, pozostałe palce złączone i wyprostowane, dolna krawędź dłoni (palec mały) spoczywa na wysokości trzewika (fot. 36-37). Jednocześnie energicznym ruchem przesuwa lewą stopę w przód tak aby znalazła się w położeniu – prostopadle do frontu szyku, w połowie długości stopy prawej, pięta stopy lewej w odległości szerokości trzewika kolby od stopy prawej. Stopą prawą wykonuje zwrot w prawo na palcach do położenia, równolegle do frontu szyku (fot. 36-37). Ciężar ciała spoczywa na stopie prawej. Następnie policjant energicznym ruchem prawej ręki chwytta kciukiem za okładkę napinacza i przesuwa suwadło z zamkiem w tylne położenie (fot. 38-39). Po osiągnięciu przez suwadło skrajnego tylnego położenia, puszcza okładkę napinacza, suwadło z zamkiem wraca do przedniego położenia. Prawa ręka wraca w poprzednie miejsce na korpus kolby. Pada kolejna komenda „SALWA” (pierwsza salwa), policjant energicznym ruchem unosi karabinek prawą ręką, aż do wyprostowania w stawie łokciowym, trzymając broń za rękojeść (fot. 40-41). Lewa ręka w trakcie unoszenia broni podtrzymuje karabinek za łożo reprezentacyjne, następnie przesuwana jest po płaszczy komory zamkowej do momentu, aż znajdzie się na przedniej części korpusu kolby, tak aby kciuk był wyprostowany wzdłuż osi kolby. Pozostałe palce złączone, obejmują korpus kolby. Lufę karabinka kieruje się w górę pod kątem 20 stopni od pionu. Jednocześnie z uniesieniem karabinka odstawia lewą nogę w tył w skos, tak aby palce stopy lewej znajdowały się na wysokości piąty stopy prawej (fot. 41). Stopy rozstawione na szerokość barków. Ciężar ciała opiera się na prawej nodze. Następnie policjant energicznym ruchem wstawia karabinek na prawe ramię w dołek strzelecki z jednoczesnym dołączeniem nogi lewej do prawej, jak w postawie zasadniczej. Broń odchylona 20 stopni od pionu, palec wskazujący prawej ręki spoczywa na kadłubie komory spustowej (fot. 42-44). Na komendę „PAL”, policjant ściąga język spustowy poprzez ruch skrętny nadgarstka w lewo z jednoczesnym ściągnięciem łokcia w kierunku tułowia, tak aby nie puszczać rękojeści. Po oddaniu pierwszego i drugiego strzału prawą ręką opuszcza karabinek, lewa ręka wyprostowana oczekuje na karabinek, chwytta go za łożo reprezentacyjne. Kolejne salwy wykonuje się w taki sam sposób jak pierwszą. Po oddaniu trzeciej salwy policjant energicznie wyciąga ramiona przed siebie do wyprostowania w stawach łokciowych, tak aby karabinek znalazł się w położeniu pionowym (fot. 45-46). Prawa ręka równolegle do podłoża. Lewą ręką puszcza korpus kolby i chwytta karabinek za łożo reprezentacyjne tak, aby kciuk był wyprostowany wzdłuż łoża. Pozostałe palce zwarte, dolna krawędź dłoni (palec mały) spoczywa na kadłubie komory spustowej. Broń jest opuszczona do momentu, aż lewa ręka znajdzie się w położeniu – równolegle do podłoża (fot. 47-48). Prawą ręką puszcza rękojeść i chwytta karabinek za tuleję zespołu lufy. Broń jest opuszczona do momentu, aż prawa ręka znajdzie się w położeniu – równolegle do podłoża (fot. 49-50). Policjant opuszcza karabinek w położenie „DO NOGI” i pozostaje w postawie zasadniczej (fot. 51-52). Padają komendy: „PO SALWIE HONOROWEJ – KOMPANIA SPOCZNIJ” – policjant wykonuje takie same chwytty, jak przy komendzie „SPOCZNIJ”.”

fot. 35

fot. 36

fot. 37

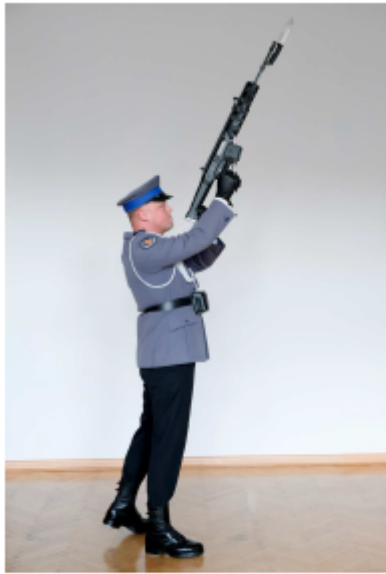
fot. 38

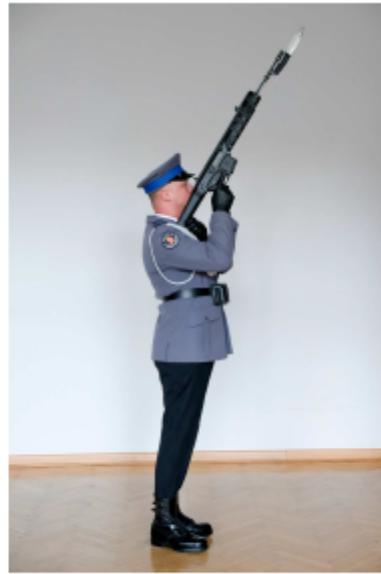
fot. 39

fot. 40

fot. 41

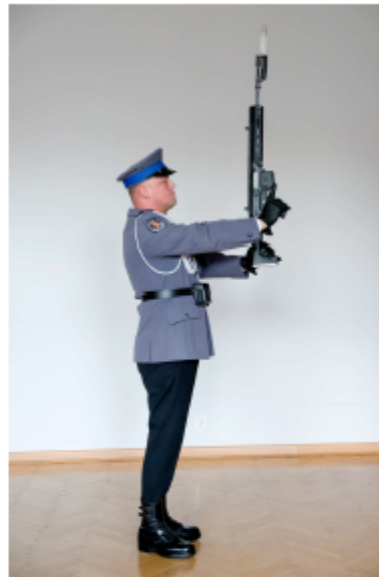
fot. 42

fot.43

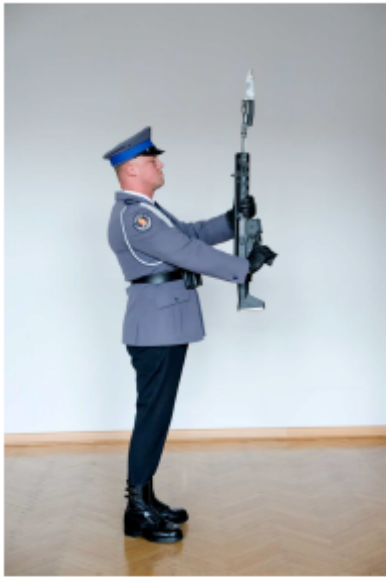
fot. 44

fot. 45

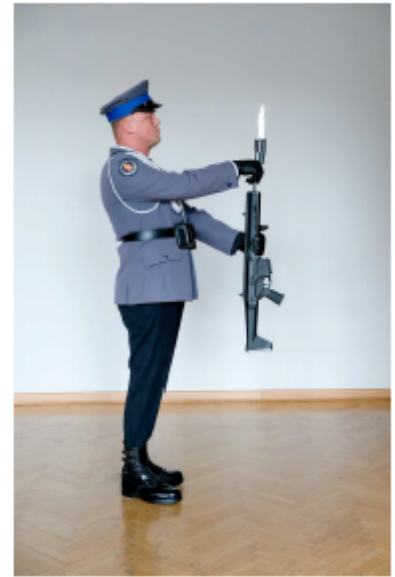
fot. 46

fot. 47

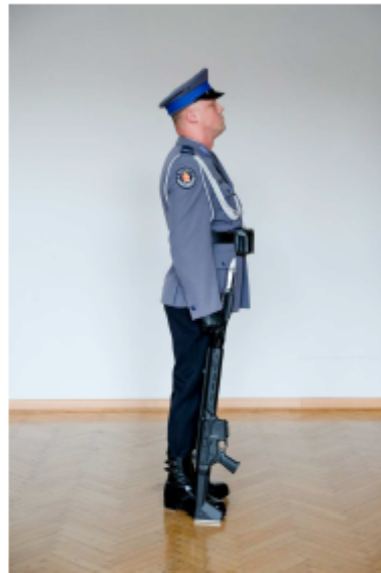
fot. 48

fot. 49

fot. 50

fot. 51

fot. 52

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Komendant Główny Policji

gen. insp. Jarosław SZYMCZYK